

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 010158 12 U
Sarajevo, 04.11.2014. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Mirsade Džindo i Davora Žilića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Radenke Luković, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Općina Maglaj, koju zastupa zakonski zastupnik Općinsko pravobranilaštvo Maglaj, protiv rješenja broj: UP1 [REDACTED] od 29.03.2012.godine, tužene Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, ul. Vilsonovo šetalište broj 10, u upravnoj stvari zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 04.11.2014. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tužene broj: UP1 [REDACTED] od 29.03.2012.godine, stavom I prigovor [REDACTED] iz [REDACTED] u dijelu koji se odnosi na dostavljanje medicinske dokumentacije istog advokatskoj kancelariji [REDACTED] kao punomoćniku „DKM Gradnja“ d.o.o. Maglaj, se odbija kao neosnovan, dok stavom II prigovor [REDACTED] iz [REDACTED] u dijelu koji se odnosi na dostavljanje informacije i pripadajuće dokumentacije podnosioca prigovora kao korisnika naknada po osnovu RVI, boračkih naknada, pomoći Općine Maglaj ili drugih naknada za koje je nadležna Služba za boračko-invalidsku i socijalnu zaštitu, opću upravu i društvene djelatnosti Općine maglaj, advokatskoj kancelariji [REDACTED], kao punomoćniku „DKM Gradnja“ d.o.o. Maglaj, uvažava se kao osnovan. Stavom III dispozitiva osporenog rješenja se zabranjuje Općini Maglaj da obrađuje lične podatke podnosioca prigovora [REDACTED] iz [REDACTED] na način kako je to opisano u stavu II dispozitiva. Stavom IV obavezan je tužitelj da u roku od 15 dana pismeno obavijesti Agenciju za zaštitu ličnih podataka o mjerama koje je poduzela u vezi sa provođenjem stava III dispozitiva.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, navodeći da je tužena Agencija za zaštitu ličnih podataka odbila dio prigovora [REDACTED] koji se odnosio na dostavljanje medicinske dokumentacije iz njegovog dosjea, dok je drugi dio prigovora uvažila, a da je pri tome utvrdila netačne činjenice jer drugom advokatskom uredu nije niti dostavljena medicinska

dokumentacija. Naime, advokat se obraćao drugoj službi Općine Maglaj sa zahtjevom za pristup informacijama o davanjima jednokratne pomoći za socijalne i druge kategorije jednokratne pomoći za razne svrhe iz budžeta Općine Maglaj koji su regulisani biudžetom Općinbe i kriterijima za raspodjelu širim slojevima društva u vidu jednokratnih novčanih davanja po raznim osnovama. Netačno su utvrđene činjenice iz raloga što u skladu sa članom 2. stav 1. tačka 16) Zakona o budžetima u F BiH jasno stoji da je budžet akt kojim se utvrđuje plan finansijskih aktivnosti budžetskih korisnika koji obuhvata projekciju iznosa prihoda i primitaka i utvrđenog iznosa rashoda i izdataka Federacije, Kantona, gradova i općina za razdoblje od jedne fiskalne godine. Članom 77. u vezi sa primjenom člana 76. istog zakona je utvrđeno objavljivanje izvještaja o izvršavanju budžeta. Općina Maglaj je dužna dva puta godišnje u skladu sa Programom rada općinskog vijeća dostaviti izvještaj o izvršenju budžeta sa svim podacima dugovanja, potraživanja i davanja unutar budžeta, kako za pravna, tako i za fizička lica, pa samim tim jasno je da primjenjujući načelo javnosti budžeta Općine Maglaj, ispisuju se i korisnici socijalnih i jednokratnih pomoći i korisnici po raznim osnovama jednokratnih budžetskih pomoći. U konkretnom slučaju korisnik jednokratne pomoći je dobio tu pomoć, ap se ne radi o naknadi po osnovu RVI, niti o boračkoj za koje nadležna služba stručnom saradniku za informisanje dostavila tabelarni prikaz koji je u daljoj proceduri obrađivao tu tabelu bez popratne dokumentacije što pogrešno i netačno konstatuje Agencija i dozvoljava pristup po drugom propisu, tj. Zakonu o slobodi pristupa informacijama. Smatra da je stav 2. dispozitiva osporenog rješenja u suprotnosti sa stavom 1. Ukazuje da je Općina po principu transparentnsti i javnosti budžeta dužna dati informaciju kako su prihodi i rashodi države potrošeni najširim slojevima društva, pri čemu ne vrijeđa pravo karaktera po načelu javnosti jer nema obavezu tajiti korisnika jednokratnih pomoći što nius osnovna prava po boračkim zakonima, to nisu naknade stalnog karaktera, nego pojedinačna primanja koja može ostvariti dva puta godišnje svaki pojedinac koji ispunjava kriterije. Ukazuje da su sve naknade po osnovu RVI propisane federalnim propisom, Federacija finansira te korisnike na način utvrđen Zakonom o pravima boraca na ličniu račun, te Općina u to nema uvida, i to su lična prava, a u uvid u ista niko sem relevantnih institucija, nema pravo izvršavati. Dopunska prava koja finansira Kanton iz svojih budžeta su jednokartna davanja koja nisu tajna, to su pomoći sa kojima svako može biti upoznat, jer nisu trajnog karaktera, periodična su. Odluka Općinskog načelnika je takođe ispitala principe zaštite ličnih podataka, pa je vidljivo da nijedan lični podatak imenovanog nije otkriven, nego je svraha uopštena, pa nije narušeno lično pravo. Sve navedeno ukazuje da usljed procesnih nedostataka i pogrešno utvrđenih činjenica u upravnom postupku, osporenim upravnim aktom je pogrešno primjenjeno i materijalno pravo što iste čini nezakonitim, radi čega predlaže dase donese presuda kojom se tužba uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća na ponovno rješavanje.

U odgovoru na tužbu, tužena je u cijelosti ostala kod osporenog rješenja i predložila da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („ Službeni glasnik BiH “, broj:19/02 do 74/10) , pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz sljedećih razloga:

Rješenejm tužene broj: UP1 [REDACTED] od 29.03.2012.godine, i to stavom I, prigovor [REDACTED] iz [REDACTED] u dijelu koji se odnosi na dostavljanje medicinske dokumentacije istog advokatskoj kancelariji [REDACTED].

kao punomoćniku „DKM Gradnja“ d.o.o. Maglaj, se odbija kao neosnovan, dok stavom II prigovor [REDACTED] iz [REDACTED] u dijelu koji se odnosi na dostavljenje informacije i pripadajuće dokumentacije podnosioca prigovora kao korisnika naknada po osnovu RVI, boračkih naknada, pomoći Općine Maglaj ili drugih naknada za koje je nadležna Služba za boračko-invalidsku i socijalnu zaštitu, opću upravu i društvene djelatnosti Općine maglaj, advokatskoj kancelariji [REDACTED], kao punomoćniku „DKM Gradnja“ d.o.o. Maglaj, uvažava se kao osnovan. Stavom III dispozitiva osporenog rješenja se zabranjuje Općini Maglaj da obrađuje lične podatke podnosioca prigovora [REDACTED] iz [REDACTED] na način kako je to opisano u stavu II dispozitiva. Stavom IV obavezan je tužitelj da u roku od 15 dana pismeno obavijesti Agenciju za zaštitu ličnih podataka o mjerama koje je poduzela u vezi sa provođenjem stava III dispozitiva.

Prema razlozima osporenog rješenja, tužena se nakon što je zaprimila prigovor [REDACTED] iz Maglaja, aktom broj: 03-1-37-1-117-2/12 od 22.02.2012.godine zatražila informaciju od Općine Maglaj koje dokumentepodnosioca prigovora je dostavila advokatu [REDACTED], po kom pravnom osnovu su postupali, odnosno na osnovu kog pravnog akta i u koju svrhu su iste izdali, te ukoliko je naprijed navedeno propisano pravnim aktom Općine Maglaj, da dostave kopiju istog, kao i naznaku opšteg propisa, te kopije dostavljenih dokumenata imenovanom advokatu. Općina Maglaj je aktom broj:03-41-7-806/12 od 24.02.2012.godine odgovorila na traženi upit, navodeći da se advokat [REDACTED] obratio sa zahtjevom za dostavu medicinske dokumentacije za [REDACTED] te da je Služba za boračko-invalidsku i socijalnu zaštitu dana 10.08.2011.godine donijela rješenje broj:03-41-3334/11, kojim je navedeni zahtjev odbila. Nadalje, u odgovoru se navodi da se advokataska kancelarija [REDACTED] dana 27.09.2011.godine obratila sa zahtjevom za pristup informacijama u smislu dobivnja podataka o jednokratnoj pomoći po budžetskim grantovima koje je [REDACTED] ostvarivao, te je imajući u vidu činjenicu da je budžet Općine, Kantona i Federacije, javni dokument po načelu transparentnosti, Služba je i dostavila referentu za informisanje tabelarni prikaz kojeg je taj referent kasnije obrađivao u skladu sa procedurama. Naveli su i da nemaju podzakonski akt o vođenju evidencije, obavezama i roku čuvanja podataka koji se odnose na kategorije korisnika među kojima je i podnosilac prigovora, a da evidencije vode za svoej potrebe, kako bi imali podatke o potrošnji budžetskih sredstava. Općina maglaj je, po mišljenju Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, postupila suprotno odredbi člana 4. stav 1. tačke a) i b) Zakona o zaštiti ličnih podataka, koji obavezuje kontrolore da lične podatke obrađuju na pravičan i zakonit način, te da lične podatke koje prikuplja za posebne, izričite i zakonite svrhe, ne obrađuje na bilo koji način koji nije u skladu sa tom svrhom.

Ova odluka tuženog – Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini je pravilna i zakonita.

Zakon o slobodi pristupa informacijama u BiH (Službeni glasnik BiH broj: 28/00,45/06 i 102/09) ima za cilj da informacije pod kontrolom javnog tijela predstavljaju javno dobro od vrijednosti i da javni pristup ovim informacijama promovira veću otvorenost i odgovornost tih javnih tijela, prema odredbi člana 1. stav 1. citiranog Zakona. Svaka osoba ima pravo pristupa ovim informacijama u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu s javim interesom, a javna tijela imaju odgovarajuću obavezu objavljivanja informacija (tačka 2. istog članka). U smislu citiranog Zakona, definisan

je pojam „lična informacija“, te utvrđeno da je to svaka informacija koja se odnosi na fizičku osobu koja se može izravno ili posredno identificirati činjenicama, ali nije ograničeno na identifikacijski broj ili fizički, mentalni, ekonomski, etnički, vjerski, kulturni ili socijalni identitet te osobe (čl. 3. stav 4. citiranog Zakona). Dakle, pravo je svake osobe da zahtijeva pristup informacijama koje imaju javna tijela kada to nije u suprotnosti sa javnim interesom. Nadalje, navedenim Zakonom u odredbama člana 4. do 11. (Odjelak II- Pristup informacijama) utvrđeni su izuzeci, tako da se na osnovu ispitivanja svakog pojedinog slučaja, izuzetak od objavljivanja informacije, utvrđuje samo ako nadležni javni organ utvrdi izuzetak u smislu čl. 6. 7. ili 8. za cijelu informaciju ili dio informacije. U članu 8. citiranog Zakona utvrđen je izuzetak kod zaštite privatnosti tako što će javno tijelo utvrditi da tražena informacija uključuje osobne interese koji se odnose na privatnost treće osobe. Pristup informacijama koje su pod kontrolom javnih organa (svako fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa istima i u najvećoj mogućoj mjeri u skladu sa javnim interesom) u skladu je sa ciljevima Zakona o slobodi pristupa informacijama u BiH, prema kojima informacije pod kontrolom javnog organa predstavljaju javno dobro od vrijednosti i da javni pristup istima promovira veću odgovornost i transparentnost javnih organa.

Zakonom o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine „Službene novine Federacije BiH“, broj: 32/01), uređuje se pristup informacijama u posjedu javnih organa radi utvrđivanja da informacije pod kontrolom javnog organa predstavljaju značajno javno dobro i da javni pristup informacijama potiče veću transparentnost i odgovornost javnih organa, što je neophodno za demokratski proces, te radi utvrđivanja da svako fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa ovim informacijama u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu sa javnim interesom, te da javni organi imaju odogovarajuću obavezu da saopće te informacije. U skladu sa članom 4. ovog zakona, svako fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odogovarajuću obavezu da te informacije saopći. Pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uvjetima utvrđenim ovim zakonom. Ovo pravo podliježe utvrđivanju izuzetaka u skladu sa članom 5. do 10. istog zakona, s tim da je članom 8. Zakona, propisano ispitivanje javnog interesa tako što javni organ saopćava traženu informaciju, bez obzira na izuzetak utvrđen u skladu sa članom 6, 7. ili 8. ovog zakona, ako je to opravdano javnim interesom, pri čemu se uzima u obzir svaku štetu i korist koje mogu proisteci iz saopćavanja informacije. Dostupnost javnosti ne podrazumijeva objavljivanje ličnih podataka na opisani način, nego uspostavljanje sistema i stvaranje uslova da se svakoj zainteresovanoj osobi omogući pristup informacijama u skladu sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama u BiH („Sl.gl.BiH“, 28/00,45/06 i 102/09). Tim zakonom se ustanovljava pravo svakog lica na pristup informacijama u najvećoj mogućoj mjeri u skladu sa javnim interesom, ali i svrhom informisanja javnosti. Ovaj zakon slobodu pristupa informacijama u BiH prvenstveno uslovljava formalnim radnjama i ograničenjima utvrđenim zakonom (član 4), a formalne radnje započinju „podnošenjem zahtjeva“ (član 11.), a odredba člana 8. propisuje izuzetak kod zaštite privatnosti. I da nema ovog izuzetka vezanog za zaštitu privatnosti sloboda pristupa informacijama u BiH je uslovljena podnošenjem zahtjeva, a nije nikako opšte pravilo da se informacije, pa i lični podaci podnosioca zahtjeva čine informacijom koja je u slobodnom opticaju, kako je učinio tužilac svojim tretmanom ličnih podataka. U Zakonu o zaštiti ličnih podataka, postupak pristupa informacijama, koje sadrže lične podatke, podrazumijeva dužnost „kontrolora“ (tužioca) da ispita svaki pojedinačni zahtjev i utvrdi da li postoje ili ne postoje smetnje za pristup ličnim podacima propisane članom 8. tog zakona

U konkretnom slučaju, tužitelj je lične podatke podnosioca prigovora [REDACTED] dostavio advokatskoj kancelariji [REDACTED], kao punomoćniku „DKM Gradnja“ d.o.o. Maglaj, a koji lični podaci uključuju nakande po osnovu primanja RVI za 2004.godinu i za period 2006.-2011.godine, koja su se odnosila na sanaciju kuće, liječenje i plaćanje specijalističkih pregleda i banjsko liječenje iz sredstava Kantona, te dodjelu motokultivatora i popravku kuće po sistemu ključ u ruke iz sredstava Federacije Bosne i Hercegovine.

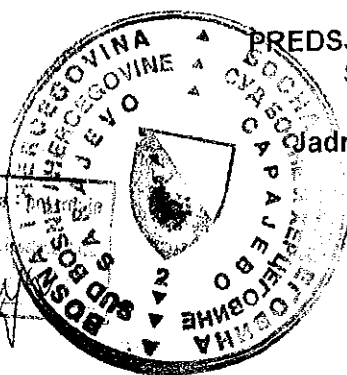
Pravilno je tuženi utvrdio da se ove informacije mogu smatrati ličnom informacijom, jer sadržaj ovih informacija potvrđuje da se odnose na činjenice koje jasno identificiraju fizičku osobu za koju su navedene ove informacije. Da bi lična informacija mogla biti dostupna javnosti, zahtjev mora ispunjavati predviđene uvjete iz člana 11. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama, odnosno zahtjev za pristup informaciji koja se smatra ličnom informacijom, osim ispunjavanja formalnih uvjeta iz čl. 11. stav 2. treba biti sačinjen od strane fizičke osobe na koju se isti odnosi ili od strane zakonskog zastupnika podnosioca zahtjeva ili od osobe koju je podnosilac zahtjeva ovlastio u pismenoj formi. Dakle, kada su u pitanju lične informacije samo lice na koje se te informacije odnose ili od njega ovlašteno lice, imaju legitimaciju za podnošenje zahtjeva za pristup tim informacijama. Tačno je da je u članu 9. stav 1. istog Zakona propisano da će nadležno javno tijelo objaviti traženu informaciju, bez obzira na utvrđene izuzetke (pa tako i kada je u pitanju lična informacija) ako je to opravdano javnim interesom i uzet će u obzir svaku korist i svaku štetu koje mogu proisteći iz toga. U donošenju odluke da li je objavljivanje informacije opravdano javnim interesom, nadležno javno tijelo će razmotriti sve okolnosti relevantne za donošenje takve odluke, ali nisu ograničeni na svako nepoštivanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prijestupa, sudske greške, zloupotrebe vlasti ili nemar u vršenju službene dužnosti, neovlašteno korištenje javnih fondova ili opasnost po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoline (član 9. stav 2.). Stoga je pravilan zaključak tuženog organa da je objavljivanje ovakve informacije u suprotnosti i sa odredbom člana 17. stav 4. Zakona o zaštiti ličnih podataka (Službeni glasnik BiH, broj: 49/06, 76/11 i 89/11). Naime citiranim članom je eksplicitno propisana zabrana davanja ličnih podataka na korištenje trećim stranama za čiju obradu odnosno korištenje nisu ovlašteni, tj. ne posjeduju saglasnost nosioca podataka, te ako je svrha za koju se lični podaci traže suprotna odredbi člana 4. tog Zakona. Dakle, cilj ovog Zakona je da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na tajnost u pogledu ličnih podataka koji se na njih odnose. Principi zakonite obrade ličnih podataka propisani su članom 4. do 21 ovog Zakona. Prema članu 6. istog Zakona, kontrolor može obrađivati podatke bez saglasnosti nosioca podataka, ako između ostalih, vrši obradu ličnih podataka u skladu sa zakonom ili je obrada neophodna da bi se ispunile nadležnosti utvrdjene zakonom, odnosno, ako je obrada ličnih podataka potrebna za ispunjenje zadatka koji se izvršava u javnom interesu. Način dostupnosti ličnih podataka javnosti kao i druge pojedinosti su propisane Zakonom o zaštiti ličnih podataka u BiH. Prema odredbi člana 3. Zakona o zaštiti ličnih podataka „korisnik“ je lice (fizičko ili pravno), javni organ, agencija ili drugi organ kojem se omogućava pristup ličnim podacima ili kojem se lični podaci mogu dati na korištenje. Prima facie proizilazi iz ove definicije da korisnik ni u kojem slučaju nije „opšta javnost“ ili „cjelokupna javnost“ odnosno „javno mnijenje“ koje bi imalo direktan uvid u lične podatke.

Iz svega izloženog, ovaj Sud je utvrdio da se osporena odluka temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni zakona, te da u postupku koji je prethodio donošenju konačne odluke nije bilo povrede postupka, zbog čega tužba tužitelja nije osnovana, pa je na temelju člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR

Radenka Luković

Činjenice i pretpostavke
Odluka
Radenka Luković

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Jadranka Brenjo